

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura we Wrocławiu**

Wrocław, dnia 5 października 2010 r.

**Pan
prof. dr hab. Roman KOŁACZ
Rektor
Uniwersytetu Przyrodniczego
we Wrocławiu**

P/10/071
LWR-4101-04-02/2010

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura we Wrocławiu skontrolowała Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu², zwany dalej „Uniwersytetem”, w zakresie wykorzystania środków publicznych w latach 2008-2010 (I kwartał).

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli, Najwyższa Izba Kontroli – na podstawie art. 60 ustawy o NIK – przekazuje Panu Rektorowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

W badanym okresie Uniwersytet prowadził zajęcia dydaktyczne na 5 wydziałach, obejmujących w 2008 r. 16, a w 2009 r. 17 kierunków studiów. W 2008 r. studiowało 9.868 osób (7.278 na studiach stacjonarnych i 2.590 na studiach niestacjonarnych), natomiast w 2009 r. 10.117 osób (odpowiednio 7.630 i 2.487), tzn. o 249 osób (o 2,5%) wzrosła liczba studiujących. W latach tych Uniwersytet ukończyło 5.358 osób, z których tytuł zawodowy inżyniera uzyskało 2.606 (48,6%), magistra 2.500 (46,7%), a licencjata 252 (4,7%). Wzrosła przy tym liczba uczestników studiów doktoranckich z 213 w 2008 r. do 248 w 2009 r.

¹ Dz.U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Do listopada 2006 r. noszący nazwę Akademii Rolniczej we Wrocławiu

Uniwersytet otrzymał z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotacje na działalność dydaktyczną w kwocie 86.406,0 tys. zł w 2008 r. i 91.396,1 tys. zł w 2009 r., a także na działalność badawczą w wysokości 18.991,0 tys. zł w 2008 r. i 21.501,7 tys. zł w 2009 r.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia działalność Uniwersytetu w skontrolowanym zakresie, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości. Polegały one m.in. na: niezapewnieniu właściwych procedur w zakresie zgłaszania przez nauczycieli akademickich faktu podjęcia dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej; niezachowaniu, w obowiązującej w latach 2008-2009 polityce rachunkowości, transparentności wykorzystywania środków publicznych; braku kontroli wstępnej ze strony Kwestora przy zawieraniu umów o dzieło.

1. W badanym okresie spełnione zostały wymogi, co do liczby nauczycieli akademickich oraz proporcji ich liczby i liczby studentów na prowadzonych kierunkach studiów. Wystąpiły przy tym pojedyncze, dotyczące 3 z 633 (0,5%) nauczycieli akademickich, przypadki nieudokumentowania danych o obsadzie kadrowej na prowadzonych kierunkach studiów. Nauczycieli tych nie umieszczono bowiem w wykazie osób stanowiących minimum kadrowe na studiach drugiego stopnia, w tym 2 z powodu braku pisemnej zgody na umieszczenie w tym wykazie, co było warunkiem zaliczenia nauczyciela akademickiego do minimum kadrowego.

Wbrew postanowieniom §6 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika³, oraz zapisom pkt 10 Kryteriów oceny formalno-prawnych aspektów kształcenia, stanowiących załącznik do uchwały nr 217/2008 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej⁴ – pisemne oświadczenia nauczycieli akademickich o wyrażeniu zgody na zaliczenie ich do minimum kadrowego były przechowywane częściowo w teczkach akt osobowych (w komórce kadrowej Uniwersytetu), a częściowo w dziekanatach Uniwersytetu. Fakt ten utrudniał bieżące monitorowanie składanych oświadczeń, mających znaczenie dla przygotowywanych przez Uniwersytet informacji dla Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW) o obsadzie kadrowej na prowadzonych kierunkach studiów.

Uchybieniem było przekazanie MNiSW w 2008 r. i 2009 r. z 1-dniowym opóźnieniem rocznego sprawozdania z działalności Uniwersytetu wraz z informacją o obsadzie kadrowej na prowadzo-

³ Dz. U. Nr 62, poz. 286 ze zm.

⁴ Uchwała Nr 217/2008 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej z 10 kwietnia 2008 r. w sprawie kryteriów oceny formalno-prawnej aspektów kształcenia.

nych kierunkach studiów, czym naruszono art. 35 ust. 1 ustawy z 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym⁵, zwanej dalej „Psw”.

2. Część nauczycieli akademickich nie przestrzegła 7-dniowego terminu złożenia Rektorowi Uniwersytetu zawiadomienia o podjęciu dodatkowego zatrudnienia i wymiarze czasu pracy lub o prowadzeniu działalności gospodarczej, co przewidywał przepis art. 129 ust. 6 Psw. Ustalono bowiem, że na 53 takie zawiadomienia, 6 (11,3%) złożonych zostało po terminie.

Dział Kadr i Spraw Socjalnych Uniwersytetu, odpowiedzialny za rejestrowanie i monitorowanie takich zawiadomień, w niedostateczny sposób egzekwował, by przedmiotowe zawiadomienia złożone zostały w wymaganym terminie, a ich treść odpowiadała wymogom art. 129 ust. 6 Psw. W 2 przypadkach weryfikacja zawiadomień została przez Dział Kadr i Spraw Socjalnych przeprowadzona nierzetelnie, znalazły się bowiem na nich adnotacje pracowników tego Działu, sprzeczne z treścią zawiadomień. Skutkiem tego zaliczono je do złożonych w terminie, choć zostały dostarczone ze zwłoką sięgającą 5 miesięcy. Ponadto w przypadku wniosku nauczyciela akademickiego z 19 listopada 2008 r. o wyrażenie zgody na dodatkowe zatrudnienie, ale złożonego już po rozpoczęciu dodatkowego zatrudnienia, Rektor Uniwersytetu wyraził taką zgodę dopiero w trakcie kontroli, tj. 25 czerwca 2010 r., gdyż Dział Kadr i Spraw Socjalnych błędnie uznał ten wniosek za zawiadomienie o podjęciu dodatkowego zatrudnienia.

W ocenie NIK w kwestionowanych w niniejszym punkcie wystąpienia pokontrolnego przypadkach nie było możliwe skorzystanie przez Rektora Uniwersytetu z uprawnień do rozwiązania za wypowiedzeniem stosunku pracy z nauczycielem akademickim, wynikających z art. 124 pkt 4 i 5 Psw. Podkreślić należy, iż dopiero w trakcie kontroli Dział Kadr i Spraw Socjalnych przygotował i umieścił na stronie internetowej Uniwersytetu formularze zawiadomień w sprawie dodatkowego zatrudnienia, zawierające elementy wymagane przepisami prawa.

3. Poziom zatrudnienia nauczycieli akademickich zwiększył się z 694 osób w 2008 r. do 703 osób w 2008 r., tj. o 9 osób (1,3%). O 6,0% wzrosły w 2009 r. w stosunku do 2008 r. wynagrodzenia nauczycieli akademickich. Pomimo wzrostu zatrudnienia i wynagrodzeń spadła o 1,1% liczba godzin dydaktycznych przepracowanych przez nauczycieli akademickich, bo z 255.550 w roku akademickim 2007/2008 do 252.652 w roku akademickim 2008/2009. Dla blisko 90% nauczycieli akademickich Uniwersytet był podstawowym miejscem pracy.

W roku akademickim 2008/2009 aż 599 z 692 nauczycieli akademickich, tj. 86,6% ogółu, pracowało nie tylko ponad podstawowy wymiar godzin (pensum), ale również ponad możliwą liczbę

⁵ Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.

godzin ponadwymiarowych, przewidzianych art. 131 ust. 1 Psw. O skali przepracowanych godzin świadczy też fakt, że aż 282 (40,8%) nauczycieli akademickich wykonywało swoje obowiązki w wymiarze przekraczającym 150% pensum, a 84 (12,1%) w wymiarze większym niż 200% pensum. W skrajnym przypadku wynagrodzenie jednego z nauczycieli akademickich tylko z tytułu godzin przepracowanych ponad pensum w roku akademickim 2008/2009 wyniosło 71,7 tys. zł. W związku z powyższym zauważyć należy, iż wprowadzony przez ustawodawcę wymiar pensum dydaktycznego dla poszczególnych stanowisk miał na celu zarówno ochronę pracowników przed nadmiernym wysiłkiem, jak i zapewnienie im odpowiedniego czasu na przygotowanie zajęć, a nadto czasu na prowadzenie przez nich badań naukowych podjętych przez uczelnię, prac organizacyjno-administracyjnych oraz własny rozwój naukowy. Niemniej w złożonych wyjaśnieniach, Prorektor Uniwersytetu ds. Studenckich i Nauczania podał, że realizowanie zajęć dydaktycznych w wymiarze przekraczającym pensum i maksymalną liczbę godzin ponadwymiarowych, było bardziej gospodarne od zatrudniania większej liczby nauczycieli akademickich.

Dwóm pracownikom Studium Języków Obcych powierzono prowadzenie zajęć dydaktycznych w godzinach ponadwymiarowych niezgodnie z przesłanką art. 131 ust. 1, przewidującą taką możliwość w szczególnych przypadkach, uzasadnionych koniecznością realizacji programu nauczania. Tymczasem prowadzenie przez tych pracowników zajęć dydaktycznych w godzinach ponadwymiarowych związane było z ich prośbą, motywowaną chęcią uzyskania wyższych świadczeń emerytalnych.

Określając w art. 130 ust. 3 godzinowe granice pensum dydaktycznego, Psw pozostawiło w gestii senatów uczelni nie tylko możliwość ustalania wysokości pensum, ale także uprawnienie do określenia rodzajów realizowanych zajęć dydaktycznych oraz zasad rozliczania godzin dydaktycznych. W konsekwencji skorzystania przez Senat Uniwersytetu z tego uprawnienia liczba godzin wykazywanych jako przepracowane ponad pensum nie odpowiadała liczbie godzin zrealizowanych, lecz była wynikiem działań matematycznych, polegających na przeliczeniu faktycznie przepracowanego czasu mnożnikami. I tak, obowiązujące w badanym okresie uchwały Senatu Uniwersytetu w sprawie m.in. pensum dydaktycznego⁶ określały przykładowo, że 45 minut wykładu odpowiada 1,2 godziny obliczeniowej, a 45 minut zajęć w systemie nauczania na odległość – 2,0 godzin obliczeniowych. Prowadziło to do proporcjonalnego wzrostu liczby godzin rozliczanych w ramach pensum w stosunku do liczby godzin faktycznie przepracowanych, co – w przypadku Uniwersytetu – skutkowało zwiększoną liczbą, wyżej opłacanych, godzin ponad pensum.

⁶ Uchwała nr 32/2007 z dnia 31 maja 2007 r. na rok akademicki 2007/2008 i uchwała nr 57/2008 z dnia 20 czerwca 2008 r. na rok akademicki 2008/2009.

4. Na koniec lat 2008 i 2009 Uniwersytet⁷ dysponował majątkiem o wartości odpowiednio 293.596,3 tys. zł i 315.306,1 tys. zł. Majątek ten finansowany był funduszami własnymi w wysokości odpowiednio 247.200,3 tys. zł i 263.955,8 tys. zł, stanowiącymi odpowiednio 84,1% i 83,7% wartości majątku. Znikome było przy tym finansowanie tego majątku środkami zewnętrznymi (zobowiązaniami krótkoterminowymi), które wynosiły 24.127,9 tys. zł na koniec 2008 r. i 19.437,9 tys. zł na koniec 2009 r., stanowiąc odpowiednio 0,8% i 0,6% wartości majątku Uniwersytetu. Zmniejszył się stan środków pieniężnych na koniec okresu sprawozdawczego, bo w 2008 r. o kwotę 14.097,0 tys. zł, a w 2009 r. o dalsze 13.221,9 tys. zł. Wzrosła natomiast wartość przychodów netto, gdyż wynosiła odpowiednio 135.737,3 tys. zł i 149.781,2 tys. zł. W obu okresach sprawozdawczych koszty podstawowej działalności operacyjnej były wyższe od wartości przychodów z podstawowej działalności operacyjnej i wyniosły 140.092,4 tys. zł w 2008 r. i 150.121,7 tys. zł w 2009 r. Wzrosły także koszty działalności dydaktycznej, bo ze 118.173,3 tys. zł w 2008 r. do 122.677,8 tys. zł w 2009 r. Ostatecznie bilans roku 2008 zamknięty został zyskiem netto w kwocie 7.726,6 tys. zł, a roku 2009 zyskiem netto w kwocie 11.769,1 tys. zł. O takim wyniku finansowym zdecydował poziom pozostałych przychodów operacyjnych, wypracowany głównie ze sprzedaży nieruchomości, a wynoszący 9.784,1 tys. zł. w 2008 r. i 10.521,3 tys. zł w 2009 r.

5. Obowiązująca w latach 2008–2009 polityka rachunkowości nie zapewniała transparentności wykorzystania środków publicznych, gdyż nie obligowała służb księgowych do systematycznego ustalania całkowitego kosztu własnego działalności dydaktycznej z podziałem na studia stacjonarne i niestacjonarne, oraz na poszczególne kierunki studiów niestacjonarnych, mimo zdefiniowania ok. 1175 miejsc powstawania kosztów. W konsekwencji system księgowy Uniwersytetu nie generował informacji o całkowitych kosztach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, co uniemożliwiało jednoznaczne wskazanie czy otrzymane z budżetu państwa dotacje poznaczone zostały wyłącznie na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz na zadania związane z utrzymaniem uczelni, co przewidywał art. 94 ust. 1 ustawy Psw.

Nietransparentność przyjętej polityki rachunkowości i sposób ewidencji kosztów nie pozwalały na rzetelne określenie odpłatności za kształcenie na studiach niestacjonarnych. W tej sytuacji opłaty za te studia ustalone zostały przez Rektora Uniwersytetu w oderwaniu od rzeczywiście ponoszonych nakładów (których nie znano, jak wykazano wyżej), co było niezgodne z art. 99 ust. 2 Psw stanowiącym, iż opłaty nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni niestacjonarnych studiów lub studiów doktoranckich,

⁷ Z wyłączeniem Rolniczego Zakładu Doświadczalnego SWOJEC

z uwzględnieniem kosztów amortyzacji i remontów. Nie bez znaczenia był przy tym fakt, że precyzując w uchwale nr 42/2006 z 30 czerwca 2006 r. zasady ustalania wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne, Senat Akademii Rolniczej⁸ jako podstawę ich kalkulacji wskazał planowany koszt zajęć dydaktycznych na dany rok akademicki, nie obligując jednak Rektora do jego weryfikacji z wielkościami rzeczywistymi. W tej sytuacji brak było jednoznacznych podstaw do oceny poziomu opłat za studia, ustalonych przez Rektora Uniwersytetu, a istotnie zróżnicowanych dla poszczególnych wydziałów i kierunków. W okresie objętym kontrolą opłaty te wynosiły od 1,6 tys. zł na Wydziale Inżynierii i Kształtowania Środowiska do 4,3 tys. zł na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej.

6. Wynagrodzenia pracowników Uniwersytetu stanowiły dominującą pozycję kosztową w rachunku zysków i strat, gdyż w 2008 r. wyniosły 77.509,2 tys. zł i stanowiły 55,3% kosztów działalności operacyjnej, a w 2009 r. wzrosły do 82.294,3 tys. zł i stanowiły 54,8% ogółu kosztów działalności operacyjnej.

Do części wynagrodzeń pracowników Uniwersytetu stosowano zasady opodatkowania właściwe dla wynagrodzeń za prace twórcze. W umowach o pracę lub w aktach mianowania uwzględniano na ogół zapisy o udziale pracy twórczej, przywołując uchwałę nr 5/99 Senatu Akademii Rolniczej z 26 lutego 1999 r., określającą zasady ustalania części wynagrodzenia za pracę o charakterze twórczym, w tym procentowe granice ich udziału w całości pracy wykonywanej w ramach stosunku pracy, tj. 75% dla pracowników naukowo-dydaktycznych i 50% dla pracowników dydaktycznych. Zastosowanie zasad opodatkowania właściwych dla prac twórczych, w tym także 50% kosztów uzyskania przychodów, uchwała nr 5/99 uzależniała od corocznego złożenia przez pracownika indywidualnego oświadczenia o wykonywaniu prac o charakterze twórczym. Niemniej ta sama uchwała nie precyzowała żadnych zasad weryfikacji oświadczeń składanych przez pracowników. Analizą w powyższym zakresie objęto 60 pracowników Uniwersytetu i ustalono, że w przypadku 4 z nich, pomimo braku w umowie o pracę lub w akcie mianowania klauzul o odpowiedzialności za niezłożenie oświadczenia o wykonywaniu prac twórczych, stosowano podwyższone do 50% stawki kosztów uzyskania przychodów na potrzeby ustalenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, co argumentowano złożeniem przez nich przedmiotowych oświadczeń. Mając na uwadze art. 30 §1 i §3 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa⁹, NIK zwraca uwagę, że ewentualne błędy w naliczeniu zaliczki na podatek dochodowy od

⁸ Zmiana nazwy na Uniwersytet Przyrodniczy nastąpiła w listopadzie 2006 r.

⁹ Dz. U z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.

osób fizycznych obciążają płatnika, wobec czego poleganie w tej sprawie wyłącznie na oświadczeniach pracowników może być niewystarczające w świetle postanowień art. 30 §5 tej samej ustawy.

7. W 2008 r. Uniwersytet wypłacił 460 pracownikom honoraria na kwotę 3.986,8 tys. zł, przy czym maksymalna suma honorariów dla pojedynczego pracownika wyniosła 176,3 tys. zł, dwóch dalszych otrzymało po ponad 100,0 tys. zł, a czterech w przedziale od 50 do 99,9 tys. zł. W 2009 r. honoraria wypłacono 486 pracownikom w łącznej kwocie 4.166,5 tys. zł, w tym maksymalna suma honorariów dla jednego pracownika wynosiła 156,5 tys. zł; honoraria dwóch kolejnych pracowników wyniosły powyżej 100,0 tys. zł, a czterech mieściły się w przedziale od 50,0 do 99,9 tys. zł.

Brak w badanym okresie podpisu kvestora na zawartych z pracownikami Uniwersytetu umowach o dzieło stanowił o niewypełnieniu obowiązków wynikających z art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy z 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych¹⁰ (od 1 stycznia 2010 r. art. 54 ust. 1 pkt 3a ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych¹¹), gdyż w ten sposób nie potwierdził wykonania kontroli wstępnej w zakresie dysponowania w planie finansowym środkami na takie operacje finansowe, tj. de facto możliwości zaciągnięcia zobowiązania finansowego.

8. Pomoc materialną dla studentów Uniwersytet finansował ze środków funduszu pomocy materialnej, zasilanego dotacjami z budżetu państwa (12.176,5 tys. zł w 2008 r. i 11.858,9 tys. zł w 2009 r.), a także wpływami z opłat za korzystanie z domów studenckich (4.829,2 tys. zł w 2008 r. i 5.223,4 tys. zł w 2009 r.). Na stypendia¹² i zapomogi wydatkowano w sumie 12.917,5 tys. zł w 2008 r. i 11.347,3 tys. zł w 2009 r. Na dzień 1 stycznia 2008 r. stan funduszu pomocy materialnej wynosił 9.431,6 tys. zł i stanowił 77,4% całej dotacji na ten cel w 2008 r., co oznacza, iż w latach poprzedzających okres objęty kontrolą skala dotacji przewyższała potrzeby w zakresie pomocy materialnej. Natomiast w badanym okresie roczne wydatki w ramach funduszu pomocy materialnej przewyższały wpływy, w wyniku czego stan środków funduszu na koniec 2009 r. zmniejszył się do 3.433,6 tys. zł.

W wyniku nieterminowego – spowodowanego przeoczeniem i niedostatecznym nadzorem ze strony kierownika Działu Księgowości – przekazania środków z rachunku podstawowego na rachunek funduszu pomocy materialnej Uniwersytetu, na 31 grudnia 2008 r. wystąpiło zaniżenie środków tego funduszu. I tak, księgowy stan funduszu na ten dzień wynosił 5.557.236,74 zł, a stan rachunku bankowego funduszu 4.542.125,77 zł, co oznacza, że zaniżenie wynosiło 1.015.110,97

¹⁰ Dz.U. Nr 249, poz. 2104 ze zm. – ustawa w tym zakresie obowiązywała do końca 2009 r.

¹¹ Dz. U. Nr 157, poz. 1240

¹² Stypendia: socjalne, żywieniowe, mieszkaniowe, dla osób niepełnosprawnych, za wyniki w nauce i sporcie

zł. Nadmienić należy, iż wartość środków zgromadzonych 31 grudnia 2008 r. na podstawowym rachunku bankowym Uniwersytetu wynosiła 47.507,4 tys. zł.

9. W 2008 r. przychody działalności badawczej wyniosły 22.238,5 tys. zł, z czego 10.085,9 tys. zł stanowiła dotacja na finansowanie działalności statutowej. Niższe były przy tym koszty realizacji działalności badawczej, co umożliwiło osiągnięcie dodatniego wyniku na tej działalności w wysokości 355,8 tys. zł. Podobnie w 2009 r., przy przychodach działalności badawczej w wysokości 29.272,6 tys. zł, w tym 13.225,8 tys. zł z tytułu dotacji na finansowanie działalności statutowej, koszty tej działalności były niższe, skutkując dodatnim wynikiem na tej działalności w kwocie 471,5 tys. zł. NIK pozytywnie ocenia wzrost liczby projektów realizowanych w ramach funduszy strukturalnych, bo z 1 w 2008 r. do 13 w 2009 r. i 17 w I kwartale 2010 r. Wzrosła też liczba prowadzonych projektów naukowych-badawczych, z 40 w 2008 r. do 64 w 2009 r. Zwiększyła się ponadto liczba publikacji naukowych pracowników Uniwersytetu oraz ich udział w międzynarodowych programach naukowych. Uniwersytet realizował tematy badawcze pod kątem potrzeb gospodarki makroregionu i kraju, a także współpracował z otoczeniem gospodarczym, sprzedając lub nieodpłatnie przekazując przedsiębiorcom wyniki badań i prac rozwojowych.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi oraz uwzględniając wyniki narady pokontrolnej, odbytej 6 września 2010 r., Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Rzetelne dokumentowanie minimum kadrowego, a także sporządzanie i terminowe przekazywanie sprawozdań z działalności Uniwersytetu wraz z informacją o obsadzie kadrowej na poszczególnych kierunkach studiów.
2. Opracowanie i wdrożenie procedury poprawnego i terminowego zgłaszania przez nauczycieli akademickich dodatkowego zatrudnienia oraz rejestrowania i monitorowania tego faktu przez służby Uniwersytetu.
3. Ograniczenie zajęć dydaktycznych prowadzonych przez nauczycieli akademickich Uniwersytetu w godzinach nadwymiarowych i ponadlimitowych do szczególnych przypadków, uzasadnionych koniecznością realizacji programu nauczania, zgodnie z art. 131 Psw.
4. Rozważenie zmiany polityki rachunkowości pod kątem zobligowania służb księgowych do ustalania rzeczywistego kosztu działalności dydaktycznej w podziale na studia stacjonarne i niestacjonarne.
5. Powiązanie zasad ustalania opłat za studia niestacjonarne z rzeczywistymi kosztami ponoszonymi przez Uniwersytet.

6. Weryfikację unormowań wewnętrznych, odnoszących się do zakresu odpowiedzialności za zaliczkowe opodatkowanie wynagrodzeń za prace o charakterze twórczym.
7. Potwierdzanie podpisem przez Kwestora wykonania kontroli wstępnej umów o dzieło zawieranych z pracownikami Uniwersytetu.
8. Bieżące uzupełnianie stanu środków pieniężnych na rachunku bankowym funduszu pomocy materialnej.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Rektora, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczyn niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Rektorowi prawo zgłoszenia na piśmie do dyrektora Najwyższej Izby Kontroli Delegatury we Wrocławiu, umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o której mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.